ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

సంపుటి : 10 సంచిక : 9 పుష్పం : 19-20 20-01-2005

రమణ భాస్కర

ఆధ్యాత్మిక పక్ష పత్రిక

పేజీలు : 16

గౌరవ సంపాదకులు

శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

చందా

సంవత్సర చందా:రూ॥100/-

విడి ప్రతి : రూ॥ 8/-

చిరునామా

రమణ భాస్కర

శ్రీ రమణ క్షేత్రం,

జిన్నూరు - 534 265

ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

శ్రీ రమణ క్షేత్రం

జిన్నూరు - 534 265

☎ 08814 - 224747

9247104551

ఈ సంచికలో....

07-12-04

విశాఖపట్నం 1

15-12-04

ఆలమూరు 10

ప్రింటర్

శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్

(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,

పాలకొల్లు, ☎ 08814 - 228858

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 07-12-2004, విశాఖపట్నం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భక్తులు చాలామంది శ్రద్ధగా సాధన చేసుకొంటున్నారు కాని అండర్‌స్టాండింగ్ తక్కువగా ఉంది, అవగాహన లోపం చాలా ఉంది. వెర్రితనం, సోమరితనం, అమాయకత్వం, ఉద్రేకపడి ఏదో పనిచేయటం, ఎరుకలేకుండా వ్యవహరించటం ఇవి ఏమీ జ్ఞానం కాదు. ఇంతకుముందు ఎవరో నా దగ్గరకు వచ్చి నాన్నగారు ఈ మధ్య నాకు ఎక్కువ విరక్తి వస్తోంది అన్నారు. విరక్తి అంటే వారి ఉద్దేశం ఏదో వైరాగ్యం అనుకొంటు న్నారు. మనకు ఎప్పుడయినా కోపం వచ్చినప్పుడు, ఇంట్లో పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేనప్పుడు చిరాగ్గా ఉంటాము, ఈ విషయాలు నాకెందుకు అనుకొంటాము. అదంతా వైరాగ్యం కాదు. అవగాహన లోపం వలన మనకు వివాదాలు వస్తాయి, అశాంతి వస్తుంది, జ్ఞాపకశక్తి తగ్గిపోతుంది. మన జీవితంలో జయాపజయాలు, లాభనష్టములు, గౌరవం, అగౌరవం వస్తూ ఉంటాయి. మనకు వివేకం ఉంటే ఇవి ఏమీ అనిపించవు. సమానమైన నష్టం ఇద్దరకు వచ్చింది అనుకోండి, ఒకరు మామూలుగా ఉంటారు, ఒకరు విపరీతమైన బాధకు గురి అవుతారు, మనస్సు ఆ సంఘటనను తీసుకోవటంలో ఉంటుంది. మనం జీవితంలో జరిగే ప్రతి చిన్నసంఘటనను సీరియస్‌గా తీసుకోకూడదు. దేహం ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి నడుస్తూ ఉంటుంది. ప్రతీ సంఘటనను సీరియస్‌గా తీసుకొంటే మనం జీవించటం కష్టమవు తుంది. కొంతమందికి లాభం వస్తే వారి సంతోషాన్ని పట్టుకోలేము, నష్టం వస్తే కుంగిపోతూ ఉంటారు, ఇది మంచి పద్ధతి కాదు. జయాపజయములను, లాభనష్టములను సమానంగా తీసుకొంటూ నీ బ్రెయిన్‌ను బేలెన్స్ చేసుకోవటం నేర్చుకో అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఇదంతా ఏమిటి అనుకోవద్దు, అమృతానుభవం పొందటానికి ఇదంతా సాధనలో ఒక భాగము. లాభం వస్తే రానివ్వండి, నష్టం వస్తే రానివ్వండి ఇవి ఈ జన్మకు సంబంధించినవి కావు, ఇటువంటి

శరీరాలు ఎన్నో మోసాము. ఉదాహరణకు మనకు ఏదైనామంచి తలంపు వచ్చింది అనుకోండి దానికి కూడా భగవంతుడు బహుమతి ఇస్తాడు అలాగే మనకు ఏదైనా చెడు తలంపు వచ్చింది అనుకోండి దానికి పనిష్మెంట్ కూడా భగవంతుడు ఇస్తాడు. అయితే ఆత్మజ్ఞానానికి, నేను చెప్పే ఈ మాటలకు ఏమీ సంబంధం లేదు. కాని విషయం అర్థం అవ్వటం కోసం ఇవన్నీ చెపుతున్నాను. కర్తురాజ్ఞయాప్రాప్యతే ఫలం కర్మ కిం పరం కర్మ తజ్జడం అక్కడ కర్త అంటే వాడు సర్వజ్ఞుడు, సర్వమూ తెలిసినవాడు, వాడు సర్వస్వతంత్రుడు, వాడు ఎవడికయితే ఎరుకపడాలి అనుకొన్నాడో వాడికి ఎరుకపడతాడు కాని ఎవరూ వాడిని ప్రశ్నించటానికి వీలులేదు. కొంతమంది మాకు రోజులు బాగా వెళ్ళిపోతున్నాయి అని అంటారు అంటే ఏమీలేదు అది మంచి స్వప్నం. కొంతమంది మేము చాలా కష్టపడుతున్నాము, రోజూ ఇబ్బందులు పడుతున్నాము అంటారు అంటే అది చెడు స్వప్నం. వీటికి అసలు సత్యానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. దేహాన్ని ప్రారబ్ధానికి విడిచిపెట్టి మన పని ఏదో మనం జాగ్రత్తగా చేసుకొంటూ ఉండాలి, లోచూపు నేర్చుకోవాలి. మనం పొందవలసింది పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యాలి. మనకు ఎక్కడ మార్పు రావాలో అక్కడ మార్పు రావటం లేదు. కార్లు వచ్చాయి, రైళ్ళు వచ్చాయి, ఇంట్లో అన్ని కంఫర్ట్సు ఉన్నాయి అయినా మనం ఎందుకు అశాంతిగా ఉంటున్నాము అంటే మనం ఎక్కడ మారాలో అక్కడ మారటం లేదు. సైన్సును బట్టి ఏదో వచ్చేస్తుంది అనుకోవద్దు అది లోపల ఏమీ మార్పు తీసుకొనిరాలేదు. కొన్ని వేల సంవత్సరాల పూర్వం మానవస్వభావం ఎలా ఉందో ఇప్పుడు కూడా అలాగే ఉంది. ఇది సమిష్టిగా పొందేది కాదు. నీ మనస్సు బాగుపడటానికి నువ్వు ప్రయత్నం చేసుకో, నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకో. ముందు సెల్ఫ్ రిఫామ్ తరువాత సోషల్ రిఫామ్. నిన్ను నీవు బాగు చేసుకోకుండా ఎవరినో బాగుచేస్తాను అంటే అది అర్థంలేనిమాట.

మానవ స్వభావంలో పెత్తందారీతనం ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఇంట్లో నలుగురు ఉంటే ప్రతీవాడూ పెత్తనం చేయటానికి సిద్ధమవుతాడు. ఎటాచ్‌మెంట్ ఉన్నప్పుడే అహంకారం పెరుగుతూ ఉంటుంది. భూకంపం వచ్చింది అనుకోండి, గాలివాన వచ్చింది అనుకోండి అది ఈశ్వరునికి తెలియకుండా రాదు. మీ జీవితంలో ఏ సంఘటన జరిగినా అది ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా ఏమీ జరగటానికి వీలులేదు. అందుచేత మీరు ఏదో ఊహించుకొని ప్రతీచిన్న విషయానికి భయపడవద్దు. అలా మీరు భయపడుతూ ఉంటే మీ మీద మీకు విశ్వాసం లేదు, ఈశ్వరుడి యొక్క అస్థిత్వం మీద మీకు విశ్వాసం లేదు. మీకు విశ్వాసం ఉన్నట్లు కనిపిస్తున్నారు కాని మీరు విశ్వాసహీనులు అనేవారు ఏసుక్రీస్తు. 30 రూపాయలు లంచం పుచ్చుకొని ఆయన శిష్యుడే క్రీస్తును ప్రభుత్వానికి పట్టించాడు. దేహాన్ని ప్రారబ్ధానికి విడిచిపెట్టి లోపల ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు కృషి చేసుకొంటూ ఉంటే దేహం ద్వారా జరిగేది జరిగిపోతూ ఉంటుంది. మంచి జరుగుతూ ఉంటుంది, చెడు జరుగుతూ ఉంటుంది, లాభం వస్తుంది, నష్టం వస్తుంది ఇలా ఏది జరిగినా వాటి ప్రభావం మన మనస్సుమీద పడదు.

నా మనస్సు మీద నాకు అదుపు లేనప్పుడు, నా ఇంద్రియాల మీద నాకు అదుపు

లేనప్పడు, నా శరీరం మీద నాకు అదుపు లేనప్పడు, నేను తీసుకొనే ఆహారం మీద నాకు అదుపు లేనప్పడు నాకు ఎన్నివేల కోట్లు ఉన్నా నేను సుఖపడలేను, నాకు శాంతి రాదు, ఇది సిద్ధాంతం. మన మీద మనకు అదుపులేనప్పడు ఎంత ధనం ఉన్నా, ఎన్ని వాహనాలు ఉన్నా, ఎంత అధికారం ఉన్నా మనం సుఖపడము, స్వరూపజ్ఞానం మనకు రాదు. బుద్ధుడు ప్రశాంతంగా కూర్చొని భక్తులకు బోధ చేస్తున్నాడు. ఎక్కడనుండో ఒక భక్తుడు వేగంగా వచ్చి ఆయన చెవిలో ఏదో చెప్పాడు. అతను చెప్పినది ఏమిటి అంటే మన భక్తులు ఒకరు అడవి మార్గంలో వస్తుండగా దొంగలు అతనిని చంపేసారు, ఆ వర్తమానం మీకు తెలియజేయటానికి నేను వచ్చాను అని బుద్ధుడితో చెప్పాడు. అలాగ ఈ కడసారిజన్మలో వాడి శరీరం అలా చంపబడిందా? వాడు లోపల ఫ్రీ అయిపోయాడే, వాడు పొందవలసింది పొందాడే, కడసారి జన్మలో ఆ శరీరం ఇలా చంపబడిందా అని కళ్ళు మూసుకున్నాడు. వెనకటిజన్మకు వెళ్ళి చూసాడు ఏమీ కనబడలేదు. రెండోజన్మకు, మూడోజన్మకు అలా వెనుకకు వెళ్ళి చూసాడు ఏమీ కనబడలేదు, అయిదో జన్మకు వెళ్ళాడు. అయిదో జన్మలో అతను తల్లి దండ్రులను చంపేసాడు. చంపాలని చంపలేదు కాని కోపం వచ్చి తల్లితండ్రులను గట్టిగా కొట్టేస్తే తల్లితండ్రులు చనిపోయారు. అది అయిదు జన్మలకు పూర్వం జరిగింది. ఇప్పడు వాడికి ఫ్రీడమ్ వచ్చేసింది. అప్పడు చేసిన పొరపాటుకు ఇప్పడు ఈశరీరం దొంగలచేత చంపబడింది, కాని వాడికిమటుకు నన్ను దొంగలు చంపుతున్నారు, నేను చంపబడుతున్నాను అని ఏమీలేదు. వాడు సంతోషంగా శరీరాన్ని వదిలాడు ఎందుచేతనంటే నేను ఈ శరీరానికి పరిమితమై ఉన్నాను అనే పరిమితబుద్ధి అంతకు ముందే పోయింది. వాడి శరీరం చంపబడుతున్నా కూడా నేను చంపబడుతున్నాను అనే తలంపు వాడికిలేదు ఎందుచేతనంటే లోపల ఫ్రీ అయిపోయి ఉన్నాడు.

జ్ఞానికి సంచితం పోతుంది, అగామి పోతుంది, ప్రారబ్దం అనుభవించవలసిందే అని శాస్త్రంలో చెపుతారు కాని భగవాన్ ఏమని చెప్పారు అంటే దశరధునికి ముగ్గురు భార్యలు కదా, దశరధుడు చనిపోయినప్పడు ముగ్గురికీ వైధవ్యం వస్తుంది కాని ఇద్దరికి వచ్చి మిగతా వారికి ఆగిపోతుందా అని అడిగారు అంటే ముగ్గురికీ వైధవ్యం వస్తుంది. ఇక్కడ కూడా అంతే, దేహంతోటి తాదాప్యం పొందే తలంపుకే కదా ప్రారబ్దమయినా, సంచితమయినా, ఆగామి అయినా వాడు పోయినప్పడు ఈ మూడూ కూడా లేవు, అంటే ప్రారబ్దం కూడా లేదు అని చెప్పారు. మరి మీ దేహానికి కేన్సర్ వచ్చింది కదా అని భగవాన్‌ను అడిగారు. రమణమహర్షిగారికి కేన్సర్ వచ్చింది, చాలా బాధ పడుతున్నారు, ప్రారబ్దం అనుభవిస్తున్నారు అని చూచేవాడు అనుకొంటాడు కాని కర్మనేను అనుభవిస్తున్నాను అనుకొనే వాడు అక్కడ ఉంటే వాడికి జ్ఞానంలేదు. నేను ప్రారబ్దం అనుభవిస్తున్నాను అని రమణమహర్షి అనుకొంటే వాడు జ్ఞానే కాదు. దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి విడిచిపెట్టండి. ఏదో జరిగిపోతుంది అని మీరు భయాలు పెట్టుకోవద్దు. భయం వలన మానసిక అనారోగ్యము, శారీరక అనారోగ్యము

వస్తుంది. మన పని మనం చేసుకొంటూ వెళ్ళిపోతూ ఉండాలి, లోపల శాంతిగా ఉండాలి, ఆనందంగా ఉండాలి.

భగవంతుడు మనలను ఇటువంటి కుటుంబంలో పడేసాడు ఏమిటి? మన ప్రారబ్ధం ఇలాఉంది ఏమిటి? అని అనుకోకండి. నువ్వు ఏ కుటుంబంలో పుట్టాలో అది నీ ఇష్టంకాదు. నీ చేతిలో లేనిదాని గురించి ఆలోచించి కాలాన్ని వృధాచేసుకొంటున్నావు. వృత్తి కూడా భగవంతుడే నిర్ణయిస్తాడు. వృత్తేకాదు ప్రతీచిన్న సంఘటన కూడా భగవంతుడి నిర్ణయం ప్రకారం జరుగుతుంది. ప్రారబ్ధంలో ఉన్నదే వస్తూ ఉంటుంది. అయితే నీకు దేహంతో తాదాప్యం పోయినప్పడు అది నిన్ను అంటదు, ముట్టదు. దేహం ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తూ ఉంటుంది కాని లోపల నువ్వు పొందవలసింది పొందటానికి ప్రయత్నం చేస్తూఉంటే అనుభవించటం వలన ప్రారబ్ధం ఖర్చయిపోతుంది, ఈలోపులో మనకు జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది. కాని మనం ఏమి చేస్తున్నాము అంటే లోపల పొందవలసింది పొందటానికి ప్రయత్నం ఏమీ చేయకుండా ప్రారబ్ధంలో జరిగే సంఘటనలతో తాదాప్యం పొందుతున్నాము, మనం ఏదిగా ఉన్నామో దానితో తాదాప్యం పొందటానికి ప్రయత్నం చేయటం లేదు. ఇలా కాలాన్ని వృధా చేసుకొంటున్నాము, జీవితాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నాము. ఇక్కడే వివేకం అవసరం. మనం వివేకంగా జీవించాము అనుకోండి ఒక ప్రక్కన ప్రారబ్ధం ఖర్చయిపోతుంది రెండో ప్రక్క జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది అంటే ఒకే సమయంలో రెండు పనులూ పూర్తి అయిపోతాయి. మనం లోపలకు ప్రయాణం చేయకుండా, ఆత్మవిచారణ చేయకుండా దేహానికి జరిగే సంఘటనలతో తాదాప్యం పొందుతూ ఉంటే కాలం, శక్తి వృధా అవుతాయి. ఉన్నదేదో ఉంది, లేనిదేదో లేదు. దుఃఖం ఎప్పడూ లేదు, అది మీరు కల్పించుకొన్నదే. ఎప్పడూ ఉన్నదానిని ఉన్నట్లు తెలుసుకోవటం, లేనిదానిని లేనట్లు తెలుసుకోవటమే నీ జీవితగమ్యం.

మనం జీవితంలో ఎందులోనైనా సక్సెస్ అవ్వాలంటే శాంతచిత్తం అవసరం. మనం లోపల ప్రశాంతంగా ఉండాలి. మనకు రాగద్వేషాలు లేవు అనుకోండి మనం కోటిమంది మధ్యలో ఉన్నా ఏకాంతంగా ఉంటాము. లోపల రాగద్వేషములు ఉంటే, మనస్సులో పెంట అంతా ఉంటే గదిలో తలుపులు వేసుకొని కూర్చొన్నా మనం ధ్యానం చేసుకోలేము, ఏడుస్తూ కూర్చొంటాము. మీకు మనస్సులో శాంతి లేనప్పడు తలుపులు వేసుకొని కూర్చొంటే ఏకాంత వాసం వస్తుందా? రానేరాదు. మనం గుఱ్ఱంలాగ పనిచేయాలి, సన్యాసిలాగ జీవించాలి అని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. పనిని మనం బలవంతంగా విడిచిపెట్టకూడదు. దేహ ప్రారబ్ధంలో ఉన్నప్పడు ఆపనిని మనం ఇష్టంగా చేసేయాలి. ఆపనిని మనం బలవంతంగా విడిచిపెడతాము అనుకోండి అదేపనిని భగవంతుడు రాబోయే జన్మలో మనకు కేటాయించి వడ్డీతో సహా చేయిస్తాడు. మనం చేసే పనిని నిర్మలంగా చేసుకొంటూ పోవాలి, గుర్తింపులు కోరుకోకూడదు. మేము చాలా చాకిరీ చేస్తున్నాము కాని ఎవరూ గుర్తించటంలేదు అని కొంతమంది చెపుతూ ఉంటారు. గుర్తింపులు ఎవరికి? అహంకారానికి గుర్తింపులు కావాలి.

అజ్ఞానానికి గుర్తింపులు కావాలి కాని జ్ఞానికి గుర్తింపులు ఎందుకు. అజ్ఞానికి ఇతరులు ఉన్నారు కాని జ్ఞానికి ఇతరులు లేరు. ఇప్పుడు మనం ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నామో ఆనేనే అజ్ఞానం, అదే అహంకారం, పొంగిపోయేది కుంగిపోయేది ఆ నేనే, ఇక్కడే ఉంది మొత్తం పుండు అంతా, దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టటమే సాధన. ఈ నేనే అహంకారంగా, అజ్ఞానంగా, మమకారంగా కనిపిస్తోంది, బంధాలు పెట్టుకొనేది ఇదే మరల అందులో నుండి విడుదల పొందాలి అని ప్రయత్నం చేసేది ఇదే.

నేను ఎందుకు పుట్టానో నాకే తెలియటం లేదండి అని ఇంతకుముందు ఒక అమ్మగారు నాతో చెపుతున్నారు. మీరు ఎందుకు పుట్టారు అంటే మీరు ఎవరో మీరు తెలుసుకోవటానికి పుట్టారు అని చెప్పాను. మనం ఎవరో మనం తెలుసుకోవటానికి భగవంతుడు ఒక అవకాశం ఇచ్చాడు. మనం ఎవరో మనం తెలుసుకొంటే ఇంక ఈ శవాలను మోయవలసిన పని మనకు లేదు. మనం ఎవరో మనం తెలుసుకోవటమే ఈ జీవితం యొక్క ప్రయోజనం. ఒకవేళ అది తెలుసుకోకుండా ఏదో సాధించాము అనుకోండి అవన్నీ ఒకటి లేని సున్నలతో సమానము. సన్యాసం అంటే మనస్సుకు సంబంధించినది, కేవలం బట్టలు మార్చుకోవటం సన్యాసం కాదు, నువ్వు చేస్తున్న పనిని విడిచిపెట్టటం సన్యాసం కాదు, ఇంటిలో నుండి పారిపోవటం సన్యాసం కాదు. నీ చేతిలో ఉన్న పని చేసుకొంటూనే నీ మనస్సును ఎక్కడ పెట్టాలో అక్కడ పెట్టాలి. రామకృష్ణుడు చెపుతాడు "ముందు నీవు ఒక చేత్తోటి నీపని చేసుకో, రెండో చేత్తోటి దేవుని పాదాలని పట్టుకో. కొంత టైము అయ్యేటప్పటికి ఈ చెయ్యి కూడా దేవుని పాదాలమీద పడిపోతుంది" అంటే పని నిన్ను విడిచిపెట్టేస్తుంది అది స్లోగా నీకు తెలియకుండానే జరిగిపోతుంది. అదృష్టం, దురదృష్టం అనేవి వట్టిమాటలు. అందులో ఏమీ లేదు. అదృష్టం ఎవరికి? మనస్సుకి, దురదృష్టం ఎవరికి? మనస్సుకు. లోపలఉన్న చైతన్యానికి అదృష్టంలేదు, దురదృష్టంలేదు, వీటితో దానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. నువ్వు చైతన్యం అయి ఉన్నావు. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దానికి అదృష్టం లేదు, దురదృష్టం లేదు. దేహప్రారబ్ధాన్నిబట్టి నీవు ఏపని చేసుకొంటున్నప్పటికీ నువ్వు లోచూపు నేర్చుకో, నీ మనస్సును లోపలకు తోలుకొని వెళ్ళు. మనస్సును ఎండబెట్టు అంటారు భగవాన్. జయం వచ్చినప్పుడు పొంగిపోతూ ఉంటే, అపజయం వచ్చినప్పుడు కృంగిపోతూ ఉంటే మనస్సుకు ఆహారం అందుతుంది. మొక్కమొదట్లో నీరుపోస్తూ అది చనిపోవాలి అంటే అదెక్కడ చనిపోతుంది, నీరు పొయ్యటం మానివేస్తే మీరు దానిని చంపనక్కరలేదు, అదే చనిపోతుంది. అందుచేత మనస్సుకు నీళ్ళు పోయటం మానివేయండి, దానిని శుభ్రంగా ఎండబెట్టండి అప్పడు దానంతట అదే వాడిపోయి రాలిపోతుంది. మీ జీవితంలో ఏవో సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి, వాటికి రియాక్టు అవుతున్నారు అనుకోండి ఇంక మనస్సు ఎండదు, ఏమీ రియాక్టు అవ్వరు అనుకోండి మీ మనస్సు నెమ్మదిగా నశిస్తుంది, ఇప్పడే ఇక్కడే మీకు బ్రహ్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. మిమ్మల్ని ఎవరైనా పొగిడినా, విమర్శించినా

మీ మనస్సు రియాక్టు అవ్వదు అనుకోండి, మీరు ప్రశాంతంగా ఉండగలుగుతున్నారు అనుకోండి, అప్పుడు మీ మనస్సు ఎండిపోయి రాలిపోతుంది. ఆ ప్రక్రియ వదిలేసి మేము ఏదో చేస్తున్నాము అంటే ఏదో చేయటం వలన మీ మనస్సు నశించదు. మీరు సబ్జక్టును ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకోవాలి. మీరు మనస్సును ఎండగట్టరు అనుకోండి, మనస్సుకు లోచూపు నేర్పరు అనుకోండి, మనస్సు పలచబడుతోందో, లేదో చూసుకోరు అనుకోండి మీరు ఎన్ని గంటలు సాధన చేసినా, ధ్యానాలు చేసినా వాటివలన ప్రయోజనం లేదు. మీరు చేసే సాధనల వలన మనస్సు పల్చబడాలి, మనస్సు సన్నగిల్లాలి లేకపోతే మనస్సు నశించదు.

దేహం ఏపని మీద ఈ భూమి మీదకు వచ్చిందో ఆ పని జరిగిపోతూ ఉంటుంది. అది ఎక్కడ ఉండాలి, దాని ద్వారా ఏ పని జరగాలి అది జరిగిపోతూ ఉంటుంది. గుమ్ములూరు లో శేషమ్మగారు అనే అమ్మగారికి ముగ్గురు కుమారులు. పిల్లలు చిన్నప్పుడే తండ్రిపోయారు. పిల్లలు బుద్ధిమంతులు, బాగా చదువుకొన్నారు, అమెరికా వెళ్ళి బాగా సంపాదించుకొంటున్నారు. మనబ్బాయిలు అక్కడ బాగానే ఉన్నారు, మనం గుమ్ములూరులో మన ఇంటివద్ద మనం ఉండాలి, సముద్రం దాటి వెళ్ళకూడదు అని ఆవిడ ఉద్దేశం. అబ్బాయిలు ఏమన్నారు అంటే కష్టపడి మమ్మల్ని అభివృద్ధిలోనికి తీసుకొని వచ్చావు, బతికి ఉండగా నిన్ను చూసుకోకుండా మేము ఏదో అమెరికాలో గొప్పస్థితిలో ఉన్నాము అంటే ఆ ఊరేగింపుల వలన ప్రయోజనం ఏమిటి. నువ్వు సముద్రందాటి అమెరికాకు రాకపోతే నీకోసం మేమే ఇండియా వచ్చేస్తాము అని చెప్పారు. ఆవిడ వెళ్ళను అన్నారు కాని చివరకు ఆవిడను వప్పించి అమెరికా తీసుకొని వెళ్ళారు. ఇప్పుడు అమెరికాలో హేపీగానే ఉన్నారు. నేను సముద్రం దాటి వెళ్ళను అని అన్నారు, ఆవిడ ప్రయత్నం ఏమయ్యింది? ఆ దేహప్రారబ్దంలో అమెరికాలో ఉండవలసి ఉంటే విధి నిన్ను అలా తీసుకొనిపోతుంది. అర్జునుడితో అదే భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. ఒకవేళ నువ్వు యుద్ధం చెయ్యనని కూర్చున్నా ప్రారబ్దం నీచేత చేయిస్తుంది, నీ స్వభావం నీచేత యుద్ధం చేయిస్తుంది, ఆ స్వభావం ముందు నిగ్రహం కూడా ఆగదని చెప్పాడు.

నీకు ఇష్టం ఉన్నా, ఇష్టం లేకపోయినా నువ్వు ఏపని చేయటానికి వచ్చావో ఆపని నీ ద్వారా జరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఇష్టం లేకుండా చేస్తే కొత్తసంస్కారాలు వస్తాయి, ఇష్టం ఉ ండి చేస్తే కొత్తసంస్కారాలు రావు, పాతసంస్కారాలు పోతాయి. నువ్వు ఫ్రీ అయిపోతావు. ఇదే గీతలో చెప్పింది. మీ ఇంట్లో వారిని మీరు చూడాలి అనుకోండి, అయిష్టంగా చూసినా మీకు చూడటం తప్పదు. అందుచేత ఆచూచేది అయిష్టంగా కాకుండా ఇష్టంగా చూస్తారు అనుకోండి మనలో పునర్జన్మ హేతువులు నశిస్తాయి, కొత్త వాసనలు ఏమీ అంటుకోవు. అందుచేత మీ ప్రారబ్దంలో ఏది ఉంటే అది జరిగిపోతూ ఉంటుంది. మీ ద్వారా ఏదైనా మంచి జరిగింది అనుకోండి, నేను గొప్పవాడిని అని అనుకోవద్దు, ఒకవేళ మీ ద్వారా ఏదైనా చెడ్డ జరిగింది అనుకోండి కుంగిపోవద్దు, విధి అలా తీసుకొనివస్తుంది. నీ మనస్సును

లోపలకు పంపటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దానితో తాదాప్యం పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. అది ఒక్కటే నీచేతిలో ఉంది మిగతాది ఏదీ నీ చేతిలో లేదు. నువ్వు కానిదానితో తాదాప్యం పొందుతున్నావు, అందుచేత నీకు దుఃఖం వస్తోంది. మనో దేహములతో నీకు తాదాప్యం లేనప్పడు నీకు దుఃఖం రాదు. నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో దానితో తాదాప్యం పొందినప్పడు నీకు దుఃఖం రాదు. జనాన్ని పోగుచేసుకొందాము అనే బుద్ధి ఉన్నవాడు ఎవడూ అసలు గురువు కాదు, అదో రకమైన లోకవాసన. జనాన్ని ఎలాగ పోగుచేసుకొందామా అని చూసుకొంటూ ఉంటే అసలు నీ మనస్సు ఎలా లోపలకు వెళు తుంది. మనకు ఏదైనా తలంపు వచ్చింది అనుకోండి. మనలో దేహవాసనగాని, లోకవాసన గాని ఏదో ఉండి ఉండాలి. ఇవి లేనప్పడు మనకు ఏతలంపు రాదు. లోపలఉన్న వస్తువు నార్మల్‌గా ఉంది, నేచురల్‌గా ఉంది. అందుచేత నీ బిహేవియర్ నార్మల్‌గా ఉంటే, నేచురల్‌గా ఉంటే అది నీకు తెలియబడుతుంది అని భగవాన్ చెపుతూ ఉండేవారు.

ఇప్పడు మనకు అందరికి శరీరాలు ఉన్నాయి, ఆ శరీరాన్ని నేను అనుకొంటున్నాము. అక్కడ నుండి దుఃఖం ప్రారంభమవుతోంది, దానిని విడిచిపెడితే లోపల ఉన్న ఆనందసముద్రం పొంగి నీ సహస్రారాన్ని ముంచుతుంది. మీకు ఏదైనా దుఃఖం వచ్చింది అనుకోండి, కంగారుపడవద్దు, అది మీ స్వరూపంలో లేదు. మీ దేహానికి చావు వచ్చింది అనుకోండి, కంగారు పడవద్దు, అది మీ స్వరూపంలో లేదు. ఈ చావు పుట్టుకలకు, గౌరవాలు అగౌరవాలకు, లాభనష్టాలకు అతీతమైనది మీ స్వరూపం, అక్కడ అసలు ద్వంద్వాలు లేనేలేవు. దేని గురించి నీవు ఆందోళన చెందుతున్నావో అది నీ కల్పితమే కాని నీ స్వరూపంలో అది లేదు. అది నీ స్వరూపంలో లేదు అని నీకు అర్థమయినప్పడు నీకు ఆందోళన లేదు, మనస్సు యొక్క చాపల్యం కూడా ఆగిపోతుంది. మీరు అందరు దుఃఖరహితస్థితిని పొందాలి, అది బజారులో కొనుక్కునేది కాదు. మీరు పండితులు అనుకోండి, మీకు డబ్బు ఉంది అనుకోండి అయినా మీకు దుఃఖం వస్తూ ఉంటే మీ పాండిత్యం ఏమి చేసుకొంటారు, మీ డబ్బు ఏమి చేసుకొంటారు. ఇదే భగవాన్ చెపుతున్నారు మీరు ఎ/సి గదిలో ఉన్నారు అనుకోండి, కాళ్ళ కింద ఒక టిక్కా, తలకింద ఒక టిక్కా, మెత్తని పరుపు ఇవి అన్నీ ఉన్నాయి అనుకోండి, అయినా మీకు నిద్రపట్టటం లేదు అనుకోండి, ఇవి అన్నీ ఏమి చేసుకొంటారు? నాకు నిద్రపట్టకపోయినా ఫరవాలేదు ఇవి అన్నీ ఉన్నాయి అని ఎవడయినా అనుకొంటాడా? ఎవడూ అనుకోడు. అలాగే నీవు దుఃఖరహితస్థితిని పొందలేనప్పడు నీకు ఎన్ని ఉన్నా వాటివలన ప్రయోజనం లేదు. మీరు సబ్జక్టు ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకొంటున్నారు అనుకోండి, జ్ఞానం పొందటానికి చెమట పట్టించుకోనక్కరలేదు. ఇప్పడు మీరు నిద్రపోతున్నారు అనుకోండి గాఢనిద్రలో నుండి మెలుకువ వచ్చినప్పడు మీరు ప్రశాంతంగా మేల్కంటారు అలాగే మీరు సబ్జక్టు అర్థం చేసుకోవటం వలన అంత ప్రశాంతంగా, జ్ఞానంలోనికి మేల్కంటారు. మీ ప్రారబ్దాన్ని బట్టి సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి.

మీరు ఆ సంఘటనలతో తాదాప్యం పొందటం విడిచిపెట్టకపోతే మీరు సాధన చెయ్యలేరు, మీకు ఆత్మజ్ఞానం రాదు. ఇప్పుడు ఎవరో మిమ్మల్ని తిట్టారు అనుకోండి అందువలన మీకు వచ్చే నష్టం ఏమిటి? పైగా శాస్త్రంలో ఇంకొకటి చెప్పారు మిమ్మల్ని ఎవరైనా తిట్టారు అనుకోండి లోపల కూడా మీరు తిట్టుకోకుండా మౌనంగా ఉన్నారు అనుకోండి, మీ దేహ ప్రారబ్దంలో ఏదైనా పాపం ఉంటే ఆ పాపం వారికి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేస్తాడు. భగవాన్ దగ్గరకూర్చొని ఒక భక్తుడు మనస్సులో ఎవరినో తిడుతున్నాడు. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే మీరు ఎవరినో తిడుతున్నారు అలా వద్దు నన్ను తిట్టుకోండి. మీరు ఎవరినయితే తిడుతున్నారో వారికి మనస్సు ఉంది, వారు బాధపడతారు, భవిష్యత్‌లో ఆ బాధ మీరు పడవలసి వస్తుంది. ఇక్కడ మనస్సు లేదు అందుచేత నన్ను తిట్టుకోండి. మనస్సు ఉంటే వారికి బాధ వస్తే మీకు కర్మసిద్ధాంతం అంటుకొంటుంది. నన్ను తిట్టుకోండి నేను బాధపడను కాబట్టి మీకు ఇబ్బంది లేదు. ప్రారబ్దాన్ని బట్టి నీ దేహం ద్వారా జరగవలసింది జరిగిపోతూ ఉంటుంది. కాని నువ్వు శాంతిగా ఉండు, నీవు ఏదిగా ఉన్నావో దానితో తాదాప్యం పొందటం అలవర్చుకో, నీకు ఉన్న ఫ్రీడం అది ఒక్కటే.

మన ఇంటిలో పది మంది కుటుంబ సభ్యులు ఉన్నారు అనుకోండి. ఏదో మన గురించి వారు కష్టపడిపోతున్నాము అనుకొంటారు లేకపోతే వారిగురించి మనం కష్టపడిపోతున్నాము అనుకొంటాము. మనకు కర్తృత్వం ఉంది కాబట్టి అలా అనుకోకుండా ఉండలేము. ఏదో మన డ్యూటీ మనం చేస్తున్నాము వారికి మనకు సంబంధం లేదు అని లోపల అనుకొంటూ ఉండాలి ఎందుచేతనంటే నిజంగా వారికి మనకు సంబంధం లేదు కాబట్టి, కళ్ళు మూస్తే ఏమీలేదు. మన దేహమే మనం కానప్పుడు, వారి దేహం వారు ఎలా అవుతారు అనేవారు భగవాన్. ప్రారబ్దం అలా తీసుకొనివచ్చింది అందుచేత మన డ్యూటీ ఏమో మనం చెయ్యాలి, ఆ చేసేది ఇష్టంతో చెయ్యాలి. ఇటువంటి కుటుంబంలో పుట్టాము ఏమిటి? అని కొంతమంది అనుకొంటూ ఉంటారు. అలా అనుకోవద్దు. అక్కడ మీరు కొన్ని అనుభవాలు పొందవలసి ఉంది అందుచేత భగవంతుడు అక్కడకు మిమ్మల్ని పంపించాడు. ఆయనకు తెలియకుండా ఏమీ జరుగదు. నువ్వు ఏది చేసినా మామూలుగా డ్యూటీగా చేస్తే ఇబ్బంది లేదు కాని మమకారం పెట్టుకొని, అహంకారం పెట్టుకొని చూస్తూ ఉంటే తప్పని సరిగా నీవు బంధింపబడతావు. ఉదాహరణకు మీ ఇంట్లో పిల్లలు చదువుకొంటూ ఉంటారు. వారికి చదువుకోవటానికి ఏవో అవకాశాలు మీరు ఇస్తారు. వారికి ఎక్కువ మార్కులు వస్తే సంతోషిస్తున్నారు అనుకోండి, తక్కువ మార్కులు వస్తే దుఃఖపడుతున్నారు అనుకోండి, అది మమకారం. వారికి ఎన్ని మార్కులు వచ్చినా మీరు ఫ్రీగా ఉన్నారు అనుకోండి, మీ పని మీరు చేస్తున్నారు అనుకోండి, మీ డ్యూటీ మీరు చేస్తున్నట్లు అవుతుంది. డ్యూటీ చేయటం వేరు, మమకారం వేరు. డ్యూటీ చేయటం వలన దుఃఖం రాదు, మమకారం పెట్టుకోవటం వలన దుఃఖం వస్తుంది. మమకారమే పాపం, అంతకంటే పాపం ఏముంది

ఈ సృష్టిలో అని భగవాన్ ఒక సందర్భంలో చెప్పారు. మీ ఇంట్లో పిల్లలకు ఎక్కువ మార్కులు వస్తే సంతోషిస్తారు అదే పక్కింటి పిల్లలకు ఎక్కువ మార్కులు వస్తే మీకు సంతోషంరాదు, దానికి మీ మనస్సులో ఉన్న ఇరుకు కారణం. మనస్సే ఆ తేడాలను తీసుకొని వస్తోంది, పునర్జన్మలకు కూడా ఆ మనస్సే కారణం. ఎవరైనా మిమ్మల్ని చెడ్డవారు అని అంటే మేము మంచివారమే అని చెప్పకోవలసిన పని ఏముంది? అహంభావన లేనప్పడు వాదములతోటి, వివాదములతోటి పని ఏముంది. రోజూ మనం ఎన్నో మాటలు మాట్లాడుతూ ఉంటాము. అందులో అవసరం ఉండి మాట్లాడే మాటలు తక్కువ ఉంటాయి, అవసరం లేని మాటలు ఎక్కువ ఉంటాయి, మనంతట మనం చూసుకొంటే అది మనకే తెలుస్తుంది. అహంకారాన్ని కేంద్రంగా పెట్టుకొని మాట్లాడే మాటలు ఎక్కువ ఉంటాయి. అక్కడ ఏవో మహిమలు జరుగుతున్నాయి అని అనుకొంటాము అనుకోండి ఇంక మన మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళిపోతుంది కాని లోపలకు వెళ్ళదు. మీకు రాజసిక ప్రవృత్తి ఉన్నప్పడు, తామసిక ప్రవృత్తి ఉన్నప్పడు మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. అందుచేత నీవు సత్వగుణాన్ని అలవర్చుకో. సాత్వికగుణం ఉన్నప్పడే మీ మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది. అసలు మనస్సుకు లోచూపు కలుగజేయటం కంటే మించిన మహిమ లేదు. పూర్వజన్మల గురించి, భవిష్యత్‌జన్మల గురించి ఎవరైనా చెప్పారు అనుకోండి అది జ్ఞానమా అనేవారు భగవాన్. నీ హృదయంలో ఒక సద్వస్తువు ఉంది. అది ఎంత సహజంగా ఉందో, ఎంత నిదానంగా ఉందో, అది ఎలా ఉందో అలా ఉండగలగటం జ్ఞానం, అదీ జ్ఞానం అంటే. లోకంలో జరిగే సంఘటనల ద్వారా మీరు ప్లెజర్ తీసుకొన్నా, పెయిన్ తీసుకున్నా ఇంక మీ మనస్సు అణగదు, మనోనాశనం కాదు. మీ దేహప్రారబ్ధంలో ఏదయినా జరగవలసి ఉంటే మీకు కోరిక లేకపోయినా అది జరుగుతుంది. మీకు కోరిక ఉన్నా అది ప్రారబ్ధంలో లేకపోతే జరుగనే జరుగదు ఎందుచేతనంటే కోరికకు శక్తిలేదు, శక్తి ఈశ్వరుడిది. అందుచేత ఈశ్వరసంకల్పంలో ఉంటేనే అది జరుగుతుంది లేకపోతే జరుగదు.

ఒకోసారి మన సంకల్పం ఈశ్వర సంకల్పం కలుస్తుంది, కలిసినప్పడు కూడా జరిగేది ఈశ్వరసంకల్పమే కాని మనం ఏమనుకొంటాము అంటే మన తెలివితేటల వలన అది సాధించాము అనుకొంటాము. మన సంకల్పం ఈశ్వర సంకల్పం కలవనప్పడు కూడా జరిగేది ఈశ్వరసంకల్పమే. జరగనప్పడు ఈశ్వరుడిని పట్టుకొని తిడతాము, జరిగినప్పడు మన తెలివితేటలు అనుకొంటాము, పొగరుబోతుతనం పెంచుకొంటాము, దానివలన దేహగతమైన నేను పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఈ దేహగతమైన నేను జడం పార్టీకాదు, చైతన్యం పార్టీకాదు. వాడు మధ్యలో వచ్చాడు, మధ్యలో వచ్చాడు కాబట్టి విచారణ చేస్తే పోతాడు. విచారణ చేయము అనుకోండి కోటిజన్మలు ఎత్తినా వాడు అలాగే ఉంటాడు. కేవలం మన తెలివితేటల వలన అది పోదు. గురువు అనుగ్రహం, ఈశ్వరానుగ్రహం వలన అదిపోతుంది, కాని మనం అనుకొన్నంత తేలికగా అదిపోదు. ద్వంద్వాలు చైతన్యంలో లేవు,

మనస్సుకే ఇవి అన్నీ. నీవు ద్వంద్వరహితస్థితిని పొందినప్పుడు దేహం ఉంటే శాంతి, దేహం పోయినా శాంతే, ఎటుచూసినా ఆనందమే, లోకం కనిపిస్తే ఆనందం, లోకం కనిపించకపోతే ఆనందం, ఆ స్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. దేహం నీవు కాకపోయినా, ఈ దేహమే నేను అనే బుద్ధిని నీకు కలుగజేస్తాడు, నీచేత ప్రారబ్దం అనుభవింపచేయటానికి ఈశ్వరుడు చేసిన చమత్కారం అది. దూడను ఫ్రీగా వదిలివేసినప్పుడు మనం దానిని కొట్టలేము. కట్రాడుకు కట్టేస్తే ఎన్ని దెబ్బలు అయినా కొట్టవచ్చు. ప్రారబ్దం నీచేత అనుభవింపచేయటానికి నిన్ను దేహం నేను అనే కట్రాడుకు కట్టేసాడు.

ఈ మధ్యన ఒక రమణభక్తుడు ఏమని చెప్పాడు అంటే బాహ్యంగా మనకు ఎవరైనా అండగా ఉన్నారు అనుకోండి, వారు మాకు కొండంతబలం అంటాము అలాగే జ్ఞానం రావటానికి ఓ భగవాన్ నీవు మాకు కొండంతబలం అన్నాడు. జ్ఞానం సముపార్జించాలనే బుద్ధిని కలుగచేసిన వాడవు నువ్వే ఆబుద్ధే లేకపోతే మేము జ్ఞానం సంపాదించలేము అందుచేత నీవు మాకు కొండంత బలం అని చెప్పాడు. భగవంతుడు ఉన్నాడా, లేడా అని అడిగితే రమణస్వామి, ఆచార్యులవారు రెండు రకాలుగా చెప్పారు. రమణస్వామి ఏమని చెప్పారు అంటే "దేవుడు లేకపోతే ఏ గొడవలేదు, నిజంగా ఉంటే నీ అవసరం వాడికి లేదు" అని చెప్పారు. ఆచార్యులవారు ఏమి చెప్పారు అంటే "నీవు భగవంతుడు ఉన్నాడనే బతుకు, లేడని బతకవద్దు. ఒకవేళ వాడు లేడు అని బతుకుతావు అనుకో తీరా ఉంటాడు అనుకో నీవు ప్రమాదంలో పడతావు. భగవంతుడు ఉన్నాడని బతుకుతావు అనుకో వాడు నిజంగా లేడు అనుకో నీకు వచ్చే ప్రమాదం ఏమీ లేదు". ఆ గదిలో పాము ఉందని కొందరు, లేదని కొందరు అంటున్నారు. నువ్వు చేత్తో కర్రపట్టుకొని వెళ్ళు ఉంటే చంపివేయవచ్చు, పాము అక్కడ లేదు అనుకో నీ చేతిలో కర్ర ఉండటం వలన నీకు వచ్చే నష్టం ఏమీలేదు. ఒక ప్లీడర్‌గారు దేవుడు ఉన్నాడా, లేడా అని భగవాన్‌ను అడిగారు. నువ్వు ఉన్నావా లేదా అని భగవాన్ ఆ ప్లీడర్‌గారిని ప్రశ్నించారు. నేను ఉన్నానండి అని ఆయన చెప్పారు. నువ్వు ఉంటే వాడు లేకుండా ఎక్కడికి పోతాడు, నువ్వు ఉంటే నువ్వు చేసిన పనులకు వడ్డించటానికి వాడు ఉంటాడు కాని నువ్వు ఎంత నిజమో వాడు కూడా అంతే నిజం అని చెప్పారు. భగవాన్ చెప్పే సమాధానాలు చాలా నేచురల్‌గా ఉంటాయి. సన్యాసులు పెళ్ళిళ్ళు చేసుకోరు, మేము పెళ్ళిళ్ళు చేసుకోలేదు సన్యాసులుగా ఉంటున్నాము అని కొంతమంది ఒకటే గోల, గోలగా చెపుతారు. నేను పెళ్ళి చేసుకోలేదు అని భగవాన్ ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. నా దేహప్రారబ్దంలో పెళ్ళిలేదు అందుచేత అవ్వలేదు అని చెప్పారు. ఎంతబాగా చెప్పారో చూడండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 15-12-2004, ఆలమూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం పూజ చేతులతో చేస్తాము, జపం నోటితో చేస్తాము, ధ్యానం మనస్సుతో